

11 voor den krygsraad opgeroepen en nog niet gefindigd. De debatten zijn publiek, en deze openbaring heeft de onwettelijken en geweldadigheden, welke tydens het onderzoek gebeurd zijn, aan het daglicht gebracht.

Elke beschuldigde heeft zich beklaegd het voorwerp te zijn geweest van bedreigingen en zelfs van mishandeling van wege de officieren, met het verhoor der beschuldigten gelast.

Deze openbaringen waren zoo juist en zoo bezwarend dat de groothertog strenge maatregelen tegen de plegers der bedreigingen en mishandelingen heeft moeten nemen, onder ander tegen den Duitschen kolonel Hatzfeld; die laeste is van zijn ambt afgezet en op zyne beurt voor eene onderzoekings-commissie verzonden, om zich over zyn gedrag te verantwoorden.

De debatten gaen langzaam voort. Dewyl de beschuldigten in zes klassen verdeeld zijn, worden de verschillende gedeelten der procedure, zooals de beschuldiging, het verhoor en de verdediging, voor elke dier klassen geheel gefindigd, alvorens tot de volgende klas over te gaen.

Die welke in hunne wooning samenweerders vereenigden en de senders van het komplot schynen te zijn, maken de eerste klas uit. De andere klassen zijn samengesteld uit de personen, welke er min of meer deel aan genomen hebben; eindelijk de derde klas bevat diegenen welke wisten dat er een komplot bestond en de samenweerders kenden, zonder er zich mee vereenigd te hebben.

Van de 66 beschuldigten behooren er 11 aan den adel, 30 aan de burgers en 12 aan de klas der boeren; de andere zijn van onbekenden oorsprong. Byna alle zyn jongelingen van 20 tot 30 jaren.

Tot hertoe schynt de beschuldiging van samenweering en poging tot opstand weinig gegrond te zijn. Ten hoogste genomen, zou men aan de schuldigen het misdryf van niet gematigde vereeniging kunnen verwijten, welk misdryf, gelyk een der verdedigers heeft bewezen, tot eene gevangenisstraf van ten hoogste zeven dagen kan leiden. De weinige overtuigingsstukken, welke zyn in beslag genomen, zyn samengesteld uit een pond jachtpoesje, een ouden sabel en twee losse pistoolloopen. Dit alles is niet ernstig en wettigt zeer weinig het gedraisch, dat er over dit proces gemaakt is.

In weerwil van het geringe aanzien der beschuldiging, houdt men te St-Petersburg veel aan eene strenge veroordeeling. De regters, uit zich zelve weinig toegevend, zyn tot eene groote strengheid aangestookt. Hun voorzitter, generaal Kornilowicz, heeft hun betekend, dat de leden van den raad, welke zwak zouden zyn in de vervulling van hunnen pligt, zelve voor andere regters zullen gebragt worden.

Gedurende den loop der debatten zijn er verscheidene incidenten voorgevallen. Een der opmerkenwaardigste is de beschuldiging door een der gevangenen, den genaamdten Budny, tegen den krygsauditeur Alansiew, commissaris van het gouvernement, ingebragt. Deze officier zou in het onderzoek bedreigingen en beloften van geld aan Budny gedaan hebben, opdat hy geene medepligtigen zou verraden.

Ten gevolge dier verklaring hebben de verdediger van den beschuldigde en de crimineele procureur, by de debatten aanwezig, de uitsluiting van den auditeur Alansiew gevraagd. De regtbank weigert niet recht te doen aan die vraag waaraan zy de bilijkheid niet kan betwisten; alleenlyk uit oorzak der moeijeligheden, welke er door de uitsluiting van dien auditeur, de enige zynen klas, die de poolsche taal verstaat, zouden kunnen voortspruiten, en op de verzekering door den voorzitter gegeven, dat hy geen deel aan de beredsamings van den opstel van het vonnis kan nemen, hebben de beschuldigde en zyn verdediger, er onder alle voorbehouding in toegestemd, de vraag tot uitsluiting in te trekken, en de debatten welke onderbroken waren, zyn kunnen voortgezet worden.

vallen, tegen den muur leunde en zich slechts met moeite staende hield.

Goede hemel! zie eens, wat scheelt Monsieur de Launay? Wat moet dat beduiden? riep een gediensige vriend uit.

Ik zal het u zeggen, antwoordde Mr. Barns op ernstigen toon; het is omdat...

Vader, om 'hemels wil, houd op! riep Fanny uit, terwijl zy zich in zyne armen wierp. Houd op, als gy uw kind liefhebt! en zie viel buiten kennis in zyne armen.

Haer vader! hy is haer vader! groote God! dan ben ik verloren! en met een sprong was Eduard als een zinneloze de kamer uit.

Miss Morpeth werd naar hare kamer gedragen. Eene hevige koorts, vergezeld van zeauwtrekkingen, was het onmiddelyk gevolg van het gebeurde, en er werd dadelyk naar de naburige stad om een geneesheer gezonden. Eindelijk viel zy in een onrustigen slaap, en haer vader nam die gelegenheid waar, om in een daernaest gelegen vertrek een brief te schrijven, dien hy begonnen had. Nauwelyks was hy daermede bezig, of de deur werd zachtjes geopend, en de Launay trad binnen. De eerste opwelling van Barns was toorn en verontwaardiging; maar toen hy de nederige, ootmoedige houding van den jongen man, als ten volle bewust van zyn diep gezonken toestand, zag, hield de goedhartige Engelschman het bittere woord, dat reeds op zyne lippen was, terug en wachtte, tot dat de Launay begon te spreken.

Myn bezoek is onverwacht, zeide deze op nauwelyks hoorbaren toon.

'Is waer; moordenaers zyn gewoonlyk voorzigtiger... Indien ik een moordenaar was, zou ik op myne hoede wezen. Ik kwam om u eene volledige verklaring te geven.

Mr. Barns zweeg, maar wierp een twyfelachtigen blik op den jongen Franschman.

Neen, mynheer, gy zult geen reden hebben om hetgeen ik verhalen zal, in twyfel te trekken. Ik beken, hoewel

Uit die openbaringen blykt, dat de ware en strafbare pligten der russische officieren zyn, welke de rol van magistraten-onderzoekers, tot die van politie-bespeiders, omkoopers en zelfs tot die van beulen hebben vernederd.

De paerdenmarkt die verleden donderdag in Tongeren heeft plaets gehad, is zeer levendig geweest. De Duitsche kooplieden waren vooral zeer talryk. Van eenen anderen kant, bemerkte men de byna volstrekte afwezigheid der franse kooplieden. Er zyn 789 paerden te koop gesteld geworden, er in begrepen 35 veulens.

De pryzen zyn uitgedeeld in het volgende orde:

1. prys, 20 fr. Lambertus Jamar van Bommershoven.

2. prys, 15 fr. Mathei van den Ouden-Biezzen.

B. Voor den schoonsten hengst, twee of meer tanden hebbende:

1. prys, 20 fr. M. de Heusch van Cortessem.

2. prys, 15 fr. Renwaert van Merxplas (provincie Antwerpen.)

3. prys, 20 fr. Verdeeld tusschen Cox van Berg en Smeets van Rixingen.

C. Voor den schoonsten ruin, 2 en meer tanden hebbende:

1. prys, 20 fr. Jos. Hardy van Fexhe-Slins.

2. prys, 15 fr. Theodor Thonnard van Herstal.

3. prys, 20 fr. Verdeeld tusschen Pague van Lantim en Pieter Froimont van Millen.

D. Voor de schoonste merrie, twee en meer tanden hebbende:

1. prys, 20 fr. Lambertus Ernest van Lowaize.

2. prys, 15 fr. Frans Pollaers van Hoesselt.

3. prys, 10 fr. Jan Vrancken van Berg.

E. Voor het schoonste hengst- of ruinvleulen nog geene tanden hebbende:

1. prys, 15 fr. Willem Lambié van Wildoie.

2. prys, 10 fr. Lambertus Jamar van Bommershoven.

F. Voor het schoonste merrie-vleulen nog geene tanden hebbende:

1. prys, 15 fr. Jacobus Toussaint van Coninxheim.

2. prys, 10 fr. Lambertus Jamar van Bommershoven.

Loting der militie.

De loting der militie voor de liting van 1863 zal plaets hebben op de volgende tydstitpen:

Arrondissement Tongeren.

Loon den 11 february 1863; Cortessem den 12; Tongeren den 13; Bilsen den 14; Herderen den 16; Veldwezelt den 17; Reckheim den 18.

Arrondissement Hasselt.

Beerlingen den 12 february 1863; Herck-de-Stal den 14; Hasselt den 16; St-Truiden den 18.

Arrondissement Maaseyck.

Maeseyck den 20 february 1863; Bree den 21; Peer den 25; Overpelt den 24.

Toovery en Proes.

Dat het bygeloof nog niet is verdwenen, wordt weer bewezen door het volgende: Den 30^e december stond namelijk voor de arr-regtbank te Arnhem teregt de chef

geen misdadiger, toch schuldig genoeg te zyn, om een gereede proef voor myn bittersten vyand te worden. Wat myn aandoel in de misdaed, waaraan gy het slagtoffer waert, betreft, deze bewysstukken zullen er my van vry spreken, daer zy aantoonen, dat ik my op het tyd stip, toen u dat ongeluk overkwam, op de Stille Zuidzee aan boord van een fregat bevond. Hy legde eenige officiële documenten voor Mr. Barns neder, welke eenige verzoedens opperde omtrent de echtheid dezer bewysstukken, die gunstig waren voor hem, dien hy voor een moordenaar gehouden had. en hy vroeg twyfelend:

Maer hoe komt gy dan aan die speld? — Het was duidelyk, dat gy door myn verhaal ten hoogste getroffen waert, en ofschoon gy de misdaed niet begint, vrees ik toch, dat gy er in betrokken waert.

Ik kende ze.

Gy geeft deze speld aan myne dochter als een kleinood, dat aan uwe familie toebehoorde; moet ik daerdoor verstaan, dat het een lid was van...

In geneue deele, viel Eduard hem in de rede, myne familie is steeds geëerd en geacht geweest.

Ongelukkige jongeling! hoe werdt gy dan medepligtig aan dien moord!

Door overerving. Luister, mynheer; ik zal niets voor u verbergen. — Hierop begon hy de gansche geschiedenis te verhalen. Toen hy gefindigd had, zat de Engelschman eenige oogenblikken te peinen; maar voor dat hy begon te spreken, stond de Launay op en voegde er nog by: Uwe viermael honderd duizend francs zyn op het grootboek geplaatst; hier zyn de bewyzen er van; ik heb ze op uwen naam doen overschryven, en hier, mynheer, is het kistje, dat het overige van uw eigendom bevat en waarvoor ik, in één ongelukkig oogenblik, eer, leven en geluk verpeeld heb.

Mynheer, deze buitengewone verklaring, deze onverwachte teruggave van een groot vermogen, hetwelk zonder u verloren zou zyn geweest, heeft my met zulke tegenstrydige gevoelens vervuld, dat ik nauwelyks weet, of

der policie van Harderwyk, aangeklaegd van mondelinge bedreiging onder voorwaarde. Ter terugzitting is het volgende geblyken: Zekere S. was verloofd aan een meisje. H. P. genaemd. Ploetsling word dit meisje ziek, en door het publiek werd S. beschuldigd haer te hebben betoovert.

Dit gerucht won meer en meer veld, ten gevolge waer van enkele personen de bedreiging wervl uitgesproken, dat men den toovenaar zou verbranden, of op andere wyze uit de wereld moest helpen. De chef van policie, die geenszins bygelooig was, begreep dat het zegenen van de zieke door den toovenaar, de verbitterde menigte tot bedaren zou brengen.

Hy begaf zich dus naar de wooning van S., en verzocht hem éringend om ten huize van zyn meisje te komen. S. was ten gevolge van de daegs te voren gehoude bedreigingen eenigzins ongesteld, doch beloofde te zullen gaen.

Ten huize van zyn meisje gekomen, alwaer zich verscheidene personen bevonden, werd hem door den chef der policie dringend verzocht om den zegen over haer te spreken. S. wilde dit niet geerne doen, waerop de chef der policie zegde, dat hy en de overigen hem met den zegen zouden voorgaen, terwijl hy tevens dit bevel den sabel trok. Hierop sprak de beklagde (chef der policie) de woorden: « God zegene u » tegen het meisje; de overigen volgden en ten laeste deed S. dit ook.

Nu was de rust hersteld, maar dry dagen later stierf S., ten gevolge van het voorgevallene, in een toestand van krankzinnigheid. Het openbaer ministerie, dat den chef der policie had vervolgd ter zake van mondelinge bedreiging onder voorwaarde, heeft die aanklagt ter terugzitting niet langer volgehouden, omdat niet bleek, dat hy by het trekken van zyn sabel de woorden had gebruikt: « als ge den zegen niet uitsprekt, dan zal ik u doorsteken. »

De officier van justicie requirerde echter tegen hem zes maanden gevangenis, wegens het door onvoorzigtigheid veroorzaakt van of hydragen tot den dood van S., alsook omdat hy iets gesden had, dat hy niet had behooren te doen. De beklagde verklaarde dat hy dit alles had verrigt, om groote ongelukken, welligt enen moord te voorkomen, daer het hem nog levendig in het geheugen lag, hoe voor een tiental jaren de verbitterde en bygelooige menigte een anderen zoogenaemden toovenaar gruwelyk had mishandeld; dat hy er daarom by S. op had aangedrongen om zyn meisje te zegene en alleen den sabel had getrokken, om de daerby aanwezige personen in toom te houden en S. te beschermen.

De regtbank heeft den beklagde daerop vrygesproken.

Het hof van assisen der provincie Limburg zal te Tongeren geopend worden op maendag 2 maart 1863, onder de voorzitterschap van den heer Huys de Beerenbroeck, raedshuer by het hof van beroep te Luik.

De volgende omzendbrief is door den heer minister van justicie aan de gouverneurs der provincie toegezonden, onder dagteekening van 31 december 11.

Ik heb met een beantwoorde van de vraag of het bestuur der gevangenhuisen gegrond is om van de gemeenten terug te vragen de onkosten veroorzaakt door het verblyf, in die gestichten, dan de behoeftigen en straatloopers wier straf uigezonden is en welke men naar het bedelaers-gesticht zenden moet. Immers, het regt van te doen betalen, de, aan de behoeftigen, vergunde onderstanden, is van den aerd der uitnemingen; uitsluitend ten voordeele der gemeenten en daer bestaende wettigheden-gestichten ingevoerd, zoo kan dat regt niet uitgestrekt worden ten voordeele van het bestuur der gevangenhuisen, hetwelk geene hoedaniglyk gekregen heeft om onderstand aan de behoeftigen te geven

Men leest in de Franco:

Men schryft ons uit Brussel dat de koning der Belgen zyn kabinet-hoofd, M. Devaux, naar Lisabon komt te zenden. M. Devaux is gelast met eene bezondere zending by prins Fernand van Coburg, om hem te overhalen terug te keeren op zyne weigering van de kandidatuur tot den troon van Griekenland te aanveerden.

Koning Leopold heeft dien stap aangewend overrenkomstig met lord Palmerston, om dat het engelsch kabinet nog geene anderen kandidaat tot den troon van Griekenland aanveerd heeft, en omdat de kandidatuur van den hertog van Aoste hem onmogelyk schynt.

Te Sabat-Menges in Frankryk viel zaterdag het volgende voor:

Men ging eenen persoon die daegs te voren gestorven

naer hem toesnellende, wierp zy zich in zyne arme. Gedurende eenige oogenblikken hoorde men niets dan hun beider snikken. Mr. Burns stond op, om hen te scheiden, toen Fanny, zich ploetsling oprigtende, voor hem ging staan en op plegtigen toon sprak:

Vader, ik heb gezwoeren de zyne te zullen zyn!

Zylyt van uw verstand beroofd!

Ik zal myn eed houden. Ik ben voor eeuwig de zyne!

Mynheer, zoo u leven u lief is, verlaat dan myne dochter, zeide hy, op de Launay toetredende.

Houd op! riep Fanny uit, terwijl haer gevoel tot eene zinneloosheid grenzende overspanning gebragt was, en zich ploetsling tusschen hen beide op hare knieën werpende, barstte zy in tranen uit. Houd op, vader! Ik ben uw kind, liefhebbend kind geweest. Ik heb u bemind, geëerd, geacht; maar van dit oogenblik af is Eduard myn echtgenoot. Verwerp hem, als gy wilt; maar ik zal hem volgen; ik zal zyne ballingschap deelen en hem trachten te troosten over uwe liefdeloosheid. In ellende, in ziekte, in armoede, ik ben de zyne voor eeuwig! Verstoort my, als gy wilt; niets zal myn besluit aan het wankelen brengen! — En zy sprong op en sloot de Launay in hare armen.

Buiten zich zelve van woede, sprong haer vader toe en poogde haer weg te rukken. Zich daerop tot den jongen Franschman wendende, ligte hy zyne hand op, om hem een slag te geven.

Houd op, mynheer! ik kan geen geweld veroorloven. Wees niet betreed, dat ik u van dezen engel zal berooven. Neen, mynheer; gy hadt my beter moeten beoordeelen. Verwyder uwe dochter zacht, maar spoedig van my. Ziet gy dan niet, dat ik stervende ben?

Het binneinlijke meisje gaf een doordringenden gil en klemdo zich nog dichter aan hem vast. Hy zag op, hy glimlachte; hy deed eene poging om haer tegen zyn hart te drukken, en zyn hoofd viel op haer schouder neder... De Launay was niet meer!

Men schryft uit Luik, 1 January:

In de Draetjistraet woonde sinds langen tyd eene oude jufvrouw, met name F..., alleen in een huize. Zondag en maendag waren hare geburen verwonderd te zien dat hare deur gesloten bleef en dat de jufvrouw nergens te zien was. Zou zy zonder iets te zeggen op reis gaen zyn? Dit was moeijelyk aan te nemen en dynsdag morgend werd de policie gewaarschuwd. De commissaris drong langs het venster in huis en boven vond hy het lyk der jufvrouw met de hand tusschen de zoldervoorde opengehangen. Waerschyntlyk zal zy zaterdag avond op den zolder hout zyn gaen halen; de zware val moet onverwacht toegevallen en hare hand er tusschen gevat zyn; toen zy zich zelve wilde bevryden, is zy ongeluckyd van de ladder gestuukt. Hoe lang zy in dezen schrikwekkenden toestand gebleven is alvorens te sterven, weet men niet, maar haren doodstryd moet smertelyk geweest zyn. De geburen hebben echter haer niet hooren om hulp roepen. Zy laet eene fortuin achter van ongeveer 50,000 francs.

Iemand die besloten had zich van het leven te berooven, ging, een weinig voor het opkomen van den vloed, naar het strand. Hy had zich voorzien van een ladder, een koord, een pistool, een doosje fosforstokjes en een fleschje met vergift. Nadat hy de ladder bestegen had, bond hy het een eind van de koord aan eenen paal en deed het andere om zynen hals, toen nam hy het vergift slaak zyne kleeren in brand, hield den loop van het pistool tegen zyn hoofd gerigt en schopte de ladder weg. Juist op het oogenblik dat hy de ladder weg schopte, ging de pistool af, zodat de kogel zyn hoofd miste, doch de koord doorschoot waerom hy hiegt. Hy viel in het water, waerdoor zyne brandende kleeren werden uitgeluscht en het water dat hy onwillekeurig inswalgde, maakte het vergift krachteloos, zodat hy ondanks zyne voorzorgen ten dien zelfmoord door verhanding, door een pistoolschot, door vergift, door de vlammen en door het water, ontkomen is.

Gisteren voormiddag stond een boer op de Torfbrug te Antwerpen, met eene mand, waer een 10tal vette kievens in zaten. Hy had berekend dat de verkoop derzelve hem een rond sommeke zoude opbrengen. Op voorhand ging hy van de winst met de gauwte eenen droppel drinken, in de nabij gelegene herberg; maar toen hy terug kwam stond hy deerlyk te zien zyne mand of kievens niet meer te vinden; een behendige dief had van zyne korte afwezigheid gebruik gemaakt en was met den buit door getrokken.

Men leest in de Franco:

Men schryft ons uit Brussel dat de koning der Belgen zyn kabinet-hoofd, M. Devaux, naar Lisabon komt te zenden. M. Devaux is gelast met eene bezondere zending by prins Fernand van Coburg, om hem te overhalen terug te keeren op zyne weigering van de kandidatuur tot den troon van Griekenland te aanveerden.

Koning Leopold heeft dien stap aangewend overrenkomstig met lord Palmerston, om dat het engelsch kabinet nog geene anderen kandidaat tot den troon van Griekenland aanveerd heeft, en omdat de kandidatuur van den hertog van Aoste hem onmogelyk schynt.

Te Sabat-Menges in Frankryk viel zaterdag het volgende voor: Men ging eenen persoon die daegs te voren gestorven

ten laeste van huone hulpvroudeste (art. 12 en volgende der wet van 18 february 1845).

Ten einde zooveel mogelyk het jaerlysch beeloop van die onkosten te verminderen, is het van belang, M. de gouverneur, dat de bestuurders van de gevangenen- en veiligheidshuizen zorgen, dat by het eindigen van de straf, de personen die naar die bedelaers-gesticht moeten overgebragt worden, intusschen niet langer dan volstrekt noodzakelyk is in de gevangenis verblyven.

Men schryft uit Luik, 1 January:

In de Draetjistraet woonde sinds langen tyd eene oude jufvrouw, met name F..., alleen in een huize. Zondag en maendag waren hare geburen verwonderd te zien dat hare deur gesloten bleef en dat de jufvrouw nergens te zien was. Zou zy zonder iets te zeggen op reis gaen zyn? Dit was moeijelyk aan te nemen en dynsdag morgend werd de policie gewaarschuwd. De commissaris drong langs het venster in huis en boven vond hy het lyk der jufvrouw met de hand tusschen de zoldervoorde opengehangen. Waerschyntlyk zal zy zaterdag avond op den zolder hout zyn gaen halen; de zware val moet onverwacht toegevallen en hare hand er tusschen gevat zyn; toen zy zich zelve wilde bevryden, is zy ongeluckyd van de ladder gestuukt. Hoe lang zy in dezen schrikwekkenden toestand gebleven is alvorens te sterven, weet men niet, maar haren doodstryd moet smertelyk geweest zyn. De geburen hebben echter haer niet hooren om hulp roepen. Zy laet eene fortuin achter van ongeveer 50,000 francs.

Iemand die besloten had zich van het leven te berooven, ging, een weinig voor het opkomen van den vloed, naar het strand. Hy had zich voorzien van een ladder, een koord, een pistool, een doosje fosforstokjes en een fleschje met vergift. Nadat hy de ladder bestegen had, bond hy het een eind van de koord aan eenen paal en deed het andere om zynen hals, toen nam hy het vergift slaak zyne kleeren in brand, hield den loop van het pistool tegen zyn hoofd gerigt en schopte de ladder weg. Juist op het oogenblik dat hy de ladder weg schopte, ging de pistool af, zodat de kogel zyn hoofd miste, doch de koord doorschoot waerom hy hiegt. Hy viel in het water, waerdoor zyne brandende kleeren werden uitgeluscht en het water dat hy onwillekeurig inswalgde, maakte het vergift krachteloos, zodat hy ondanks zyne voorzorgen ten dien zelfmoord door verhanding, door een pistoolschot, door vergift, door de vlammen en door het water, ontkomen is.

Gisteren voormiddag stond een boer op de Torfbrug te Antwerpen, met eene mand, waer een 10tal vette kievens in zaten. Hy had berekend dat de verkoop derzelve hem een rond sommeke zoude opbrengen. Op voorhand ging hy van de winst met de gauwte eenen droppel drinken, in de nabij gelegene herberg; maar toen hy terug kwam stond hy deerlyk te zien zyne mand of kievens niet meer te vinden; een behendige dief had van zyne korte afwezigheid gebruik gemaakt en was met den buit door getrokken.

Men leest in de Franco:

Men schryft ons uit Brussel dat de koning der Belgen zyn kabinet-hoofd, M. Devaux, naar Lisabon komt te zenden. M. Devaux is gelast met eene bezondere zending by prins Fernand van Coburg, om hem te overhalen terug te keeren op zyne weigering van de kandidatuur tot den troon van Griekenland te aanveerden.

Koning Leopold heeft dien stap aangewend overrenkomstig met lord Palmerston, om dat het engelsch kabinet nog geene anderen kandidaat tot den troon van Griekenland aanveerd heeft, en omdat de kandidatuur van den hertog van Aoste hem onmogelyk schynt.

Te Sabat-Menges in Frankryk viel zaterdag het volgende voor: Men ging eenen persoon die daegs te voren gestorven

naer hem toesnellende, wierp zy zich in zyne arme. Gedurende eenige oogenblikken hoorde men niets dan hun beider snikken. Mr. Burns stond op, om hen te scheiden, toen Fanny, zich ploetsling oprigtende, voor hem ging staan en op plegtigen toon sprak:

Vader, ik heb gezwoeren de zyne te zullen zyn!

Zylyt van uw verstand beroofd!

Ik zal myn eed houden. Ik ben voor eeuwig de zyne!

Mynheer, zoo u leven u lief is, verlaat dan myne dochter, zeide hy, op de Launay toetredende.

Houd op! riep Fanny uit, terwijl haer gevoel tot eene zinneloosheid grenzende overspanning gebragt was, en zich ploetsling tusschen hen beide op hare knieën werpende, barstte zy in tranen uit. Houd op, vader! Ik ben uw kind, liefhebbend kind geweest. Ik heb u bemind, geëerd, geacht; maar van dit oogenblik af is Eduard myn echtgenoot. Verwerp hem, als gy wilt; maar ik zal hem volgen; ik zal zyne ballingschap deelen en hem trachten te troosten over uwe liefdeloosheid. In ellende, in ziekte, in armoede, ik ben de zyne voor eeuwig! Verstoort my, als gy wilt; niets zal myn besluit aan het wankelen brengen! — En zy sprong op en sloot de Launay in hare armen.

Buiten zich zelve van woede, sprong haer vader toe en poogde haer weg te rukken. Zich daerop tot den jongen Franschman wendende, ligte hy zyne hand op, om hem een slag te geven.

Houd op, mynheer! ik kan geen geweld veroorloven. Wees niet betreed, dat ik u van dezen engel zal berooven. Neen, mynheer; gy hadt my beter moeten beoordeelen. Verwyder uwe dochter zacht, maar spoedig van my. Ziet gy dan niet, dat ik stervende ben?

Het binneinlijke meisje gaf een doordringenden gil en klemdo zich nog dichter aan hem vast. Hy zag op, hy glimlachte; hy deed eene poging om haer tegen zyn hart te drukken, en zyn hoofd viel op haer schouder neder... De Launay was niet meer!

Men leest in de Franco:

Men schryft ons uit Brussel dat de koning der Belgen zyn kabinet-hoofd, M. Devaux, naar Lisabon komt te zenden. M. Devaux is gelast met eene bezondere zending by prins Fernand van Coburg, om hem te overhalen terug te keeren op zyne weigering van de kandidatuur tot den troon van Griekenland te aanveerden.

Koning Leopold heeft dien stap aangewend overrenkomstig met lord Palmerston, om dat het engelsch kabinet nog geene anderen kandidaat tot den troon van Griekenland aanveerd heeft, en omdat de kandidatuur van den hertog van Aoste hem onmogelyk schynt.

Te Sabat-Menges in Frankryk viel zaterdag het volgende voor: Men ging eenen persoon die daegs te voren gestorven

naer hem toesnellende, wierp zy zich in zyne arme. Gedurende eenige oogenblikken hoorde men niets dan hun beider snikken. Mr. Burns stond op, om hen te scheiden, toen Fanny, zich ploetsling oprigtende, voor hem ging staan en op plegtigen toon sprak:

Vader, ik heb gezwoeren de zyne te zullen zyn!

Zylyt van uw verstand beroofd!

Ik zal myn eed houden. Ik ben voor eeuwig de zyne!

Mynheer, zoo u leven u lief is, verlaat dan myne dochter, zeide hy, op de Launay toetredende.

Houd op! riep Fanny uit, terwijl haer gevoel tot eene zinneloosheid grenzende overspanning gebragt was, en zich ploetsling tusschen hen beide op hare knieën werpende, barstte zy in tranen uit. Houd op, vader! Ik ben uw kind, liefhebbend kind geweest. Ik heb u bemind, geëerd, geacht; maar van dit oogenblik af is Eduard myn echtgenoot. Verwerp hem, als gy wilt; maar ik zal hem volgen; ik zal zyne ballingschap deelen en hem trachten te troosten over uwe liefdeloosheid. In ellende, in ziekte, in armoede, ik ben de zyne voor eeuwig! Verstoort my, als gy wilt; niets zal myn besluit aan het wankelen brengen! — En zy sprong op en sloot de Launay in hare armen.

Buiten zich zelve van woede, sprong haer vader toe en poogde haer weg te rukken. Zich daerop tot den jongen Franschman wendende, ligte hy zyne hand op, om hem een slag te geven.

Houd op, mynheer! ik kan geen geweld veroorloven. Wees niet betreed, dat ik u van dezen engel zal berooven. Neen, mynheer; gy hadt my beter moeten beoordeelen. Verwyder uwe dochter zacht, maar spoedig van my. Ziet gy dan niet, dat ik stervende ben?

Het binneinlijke meisje gaf een doordringenden gil en klemdo zich nog dichter aan hem vast. Hy zag op, hy glimlachte; hy deed eene poging om haer tegen zyn hart te drukken, en zyn hoofd viel op haer schouder neder... De Launay was niet meer!

Men leest in de Franco:

Men schryft ons uit Brussel dat de koning der Belgen zyn kabinet-hoofd, M. Devaux, naar Lisabon komt te zenden. M. Devaux is gelast met eene bezondere zending by prins Fernand van Coburg, om hem te overhalen terug te keeren op zyne weigering van de kandidatuur tot den troon van Griekenland te aanveerden.

was begraven. Men kwam reeds met het lyk uit de kerk aangedragen, toen de grafmaker die den lykstoet van het sterfhuus of naar de kerk gevolgd had, op eens vooruit liep om te zien of er soms niets aan het graf dat hy gemaakt had mankeerde.

Op het kerkhof gekomen bemerkte hy dat er eenen kant van het graf ingezakt was; haestig trok hy zyn wambuis uit, haelde eene leer en ging daermede in het graf om er de ingestorte aerde uit te schieten, en krygt daer eensklaps eene geraektheid en zakt in het graf inen.

Het lyk komt by, men zoekt naar den grafmaker en men vindt hem nergens. Men ziet eindelijk in het graf neer en daer ziet men hem in de sport der leer hangen zonder teeken van leven. Te vergeefs haelt men hem op, biedt men hem hulpmiddelen, hy leefde niet meer.